

ὀνομάζειν (συνών. *καλεῖν, λέγειν*). 'Ονομάζω/ὀνοματίζω, name/give a name to, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν. || **ὀνομάζεσθαι**. 'Ονομάζομαι/χαρκτηρίζομαι, be named/be characterized, 'Ηράκλειτος 67 ἄλλοιοῦται δὲ (sc. ὁ θεός) ὅκωσπερ <πῦρ>, ὁπότεν συμμιγῇ θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου Παρμενίδης 9.1 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται 'Εμπεδοκλῆς 8.4 φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν. Πρβλ. ὄνομα.

ὀνομαστικά. Βιβλία περὶ ὀνομάτων, books about names, Δημόκριτος 26a (τίτλ.) 'Ονομαστικῶν.

ὄξυβελῆς 1. 'Οξυβόλος, sharp-edged, 'Εμπεδοκλῆς 40 "Ἡλιος ὄξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα Σελήνη 2. Αἰχμηρός, pointed, 'Εμπεδοκλῆς 83.2 αὐτὰρ ἐχίνοις ὄξυβελεῖς χαῖται νότοις ἐπιπεφρίκασιν.

ὄξυδερκεῖη. 'Οξυδέρκεια/ὄξύνοια, sharp-sightedness/ acute-ness, Δημόκριτος 119 τὰ δὲ πλείστα ἐν βίῳ εὐξύνετος ὄξυδερκεῖη κατιθύνει.

ὄξυς 1. Ξυνός/δριμύς, sour/sharp, 'Εμπεδοκλῆς 90.2 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὄρουσεν, ὄξυ δ' ἐπ' ὄξυ ἔβη, δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶ 2. Σφοδρός/βίαιος, sharp/violent, Διογένης 5.10 ὄξυτέρῃ κίνησιν ἔχων Δημόκριτος 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὄξυτέρῃ πρὸς κακοφραδμοσύνην 3. 'Οξύς/μυτερός, sharp/pointed, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,5) τὸν μὲν οὖν ὄξυν εἶναι τῷ σχήματι γωνοειδῇ τε καὶ πολυκαμπῇ 4. (ἀντίθ. βαρύς). 'Οξύς/ψιλός, sharp/shrill, 'Αρχύτας 1.26-29-31-44-45-49-52-55 ἃ μὲν ἀπὸ τῶν πλαγῶν ταχὺ παραγίνεται ... ὄξεα φαίνεται ... βαρὺν ποιήσει τὸν ψόφον· αἱ δὲ κα ταχύ τε καὶ ἰσχυρῶς, ὄξυν ... χρήζομές τι μέγα φθέγξασθαι καὶ ὄξυ ... ἐν γὰ τοῖς αὐλοῖς τὸ ἐκ τῷ στόματος φερόμενον πνεῦμα ἐς μὲν τὰ ἐγγυὲς τῷ στόματος τρυπήματα ἐμπῖπτον ... ὄξυτερόν ἄχον ἀφίησιν, ἐς δὲ τὰ πόρσω, βαρύτερον· ὥστε δῆλον ὅτι ἅ ταχεῖα κίνασις ὄξυν ποιεῖ, ἅ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν ἄχον ... ἡσυχᾷ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὄξυν ... ὄξυ φθεγξεῖται ... ὄξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται. || **δι' ὄξειαν**. 'Η πέμπτη (μουσι-

κὸς ὅρος), the fifth (musical term), Φιλόλαος 6.15-22 ἀρμονίας δὲ μέγεθος ἐστὶ συλλαβὰ καὶ δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν· τὸ δὲ δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν μεῖζον τᾶς συλλαβᾶς ἐπογδόω. ἔστι γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ μέσσαν συλλαβὰ, ἀπὸ δὲ μέσσας ἐπὶ νεάταν δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν, ἀπὸ δὲ νεάτας ἐς τρίταν συλλαβὰ, ἀπὸ δὲ τρίτας ἐς ὑπάταν δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν· τὸ δ' ἐν μέσῳ μέσσας καὶ τρίτας ἐπόγδοον· ἂ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν ἡμιόλιον, τὸ διὰ πασᾶν δὲ διπλόον. οὕτως ἀρμονία πέντε ἐπόγδοα καὶ δύο διέσεις, δι' ὁ ξ ε ι ᾱ ν δὲ τρία ἐπόγδοα καὶ διέσεις, συλλαβὰ δὲ δύο ἐπόγδοα καὶ διέσεις.

ὀπηδεῖν. Ἀκολουθῶ, follow, Παρμενίδης 2.4 Ἀληθείη γὰρ ὀ π η δ ε ῖ.

ὀπισθεν. Ὀπίσω, behind, Διογένης 6.19 ἡ δὲ μεγίστη αὐτῶν ὀ π ι σ θ ε ν τείνει τοῦ μηροῦ.

ὀπλομαχικόν. Περὶ ὀπλομαχίας, on armed warfare, Δημόκριτος 28c (τίτλ.) Ὁ π λ ο μ α χ ι κ ὄ ν.

ὀποῖος (τύπ. ὀκοῖος). Ὀποῖος/ὀποῖος, of what kind, Ἡράκλειτος 1.6 ἐπέων καὶ ἔργων τοιοῦτων, ὁ κ ο ῖ ὄ ν ἐγὼ διηγέμαι 31 θάλασσα διαχέεται, καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁ κ ο ῖ ο ς πρόσθεν ἦν ἢ γενέσθαι γῆ Ἀναξαγόρας 12.17-18 καὶ ὁ π ο ῖ α ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ὁ π ο ῖ α ἦν, ἅσσα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἐστὶ καὶ ὁ π ο ῖ α ἔσται, πάντα διεκόσμησε νοῦς Δημόκριτος 235.7 ὁκόταν γένηται ὁ κ ο ῖ ὄ ν ἐπιθυμέουσι, διὰ ταχέος τε ἢ ἡδονὴ παροίχεται. || **ὀποῖον.** Ὡς ἐάν, as if, Ἡράκλειτος 5.5 καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται, ὁ κ ο ῖ ο ν εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο, οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἵτινές εἰσι.

ὀρᾶν (συνών. βλέπειν, δέρεσθαι, θεᾶσθαι, θεωρεῖν, λεύσειν) 1. Βλέπω, see, Ξενοφάνης 24 οὐλος ὁ ρ ᾱ, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δὲ τ' ἀκούει Ἡράκλειτος 21 θάνατός ἐστὶν ὁκόσα ἐγεροθέντες ὁ ρ ἔ ο μ ε ν, ὁκόσα δὲ εὐδοντες ὕπνος 56.5-6 ὅσα ε ἶ δ ο μ ε ν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν, ὅσα δὲ οὐτε ε ἶ δ ο μ ε ν οὐτ' ἐλάβομεν, ταῦτα φέρομεν Μέλισσος 8(2)-(3)-(5) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ ... καὶ ἡμεῖς ὀρθῶς ὁ ρ ὦ μ ε ν καὶ ἀκούομεν ... νῦν δὲ φαμεν ὀρθῶς